

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 03.01.2023

Αριθμός απόφασης: 39

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604536

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4987/2022, ΦΕΚ Α' 206/04-11-2022), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **22.09.2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, με **Α.Φ.Μ.**, κατά της με αριθμό ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134) Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134) Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., της οποίας ζητείται η τροποποίηση.

6. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **22.09.2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με **Α.Φ.Μ.**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα**, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθ. ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134) Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε συνεπεία της με αριθμό καταχώρησης/2022 αρχικής δήλωσης του προσφεύγοντα (η οποία υποβλήθηκε χωρίς επιφύλαξη), προέκυψε σε βάρος του κύριος φόρος ποσού 513,92€, πλέον προκαταβολή φόρου ποσού 378,21€, πλέον τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00€, ήτοι συνολικό ποσό πληρωμής 1.542,13€, καθώς προσδιορίστηκε προστιθέμενη διαφορά δαπανών ποσού 9.227,71€ και ο προσφεύγων φορολογήθηκε βάσει τεκμηρίων.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και την έκδοση νέας πράξης προσδιορισμού φόρου σύμφωνα με την οποία ο οφειλόμενος φόρος για το εν λόγω έτος θα είναι μηδενικός, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος οι πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Στην προκειμένη περίπτωση, ο ίδιος καλείται να πληρώσει φόρο ανώτερο του εισοδήματός του και να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη κατά τρόπο υπέρογκο, απαράδεκτο, παράνομο και αντισυνταγματικό.

2. Το φορολογητέο εισόδημά του προσδιορίστηκε με την προσβαλλόμενη πράξη στο ποσό των 9.759,88€, αφού προστέθηκε αυθαίρετα στο πραγματικό του εισόδημα, ποσού 532,17€, το ποσό των 9.227,71€ με την ένδειξη «*προστ. διαφορά αντικ. δαπανών*». Στην περίπτωση του, ο αντικειμενικός προσδιορισμός των εσόδων βάσει των δαπανών είναι παντελώς αναξιόπιστος, άδικος και συνεπώς ανεφάρμοστος για τον ακόλουθο λόγο: Ως αντικειμενικά κριτήρια προσδιορισμού των εσόδων του θεωρούνται αφενός μεν το αυτοκίνητό του (κυβισμού 1390 cc που έχει στην κυριότητά του από το 2006), αφετέρου δε η κατοικία του επιφάνειας 188 τμ, επί της οποίας έχει πλήρη κυριότητα κατά ποσοστό 38%. Το υπόλοιπο ποσοστό της κατοικίας αυτής ανήκει στην υπέργηρη μητέρα του, με την οποία συγκατοικεί και η οποία με τη σύνταξή της – όπως προκύπτει από τη δήλωσή της φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2021 – έχει τη δυνατότητα και καλύπτει στο σύνολό τους όλες τις δαπάνες που συνεπάγεται η κατοχή και χρήση της εν λόγω κατοικίας αλλά και του αυτοκινήτου, μεγάλο μέρος της χρήσης του οποίου γίνεται για να καλύψει δικές της ανάγκες.

3. Με την προσβαλλόμενη πράξη δεν προκύπτει αιτιολογημένα ο τρόπος προσδιορισμού της προκαταβολής φόρου ποσού 378,21€, παράλογα θεωρείται δεδομένο ότι τον επόμενο χρόνο θα οφείλει φόρο και σε περιπτώσεις όπως η δική του, όπου το πραγματικό εισόδημα είναι ελάχιστο, δεν είναι ηθικώς αποδεκτό και νόμιμο η επιβολή οποιουδήποτε φόρου να φτωχοποιεί τον πολίτη και να εκμηδενίζει όχι μόνο το εισόδημά του αλλά και την προσωπικότητά του.

4. Το τέλος επιτηδεύματος που του επιβλήθηκε, ποσού 650,00€, είναι παράνομο και αντισυνταγματικό, διότι έρχεται σε σύγκρουση με τα άρθρα 5 και 22 του Συντάγματος, σύμφωνα με τα οποία « *Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του...*» και « *Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος...*».

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 3 του Ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.)**, ορίζεται ότι: «**1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος. ...**»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 15 του Ν.4172/2013** ορίζεται ότι: «**1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:**

Εισόδημα (Μισθοί, Συντάξεις, Επιχειρηματική Δραστηριότητα) σε ευρώ	Φορολογικός συντελεστής (%)
0-10.000	9%
10.001-20.000	22%
20.001-30.000	28%
30.001-40.000	36%
40.001 -	44% ...»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 29 του Ν.4172/2013** ορίζεται ότι: «**1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται με την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15, αφού προστεθούν σε τυχόν εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις. ...**»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της **παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν.4172/2013** ορίζεται ότι: «**1. Για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού εισοδήματος του φορολογουμένου, της συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:**

α) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εξήντα πέντε (65) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν δέκα (110) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με τετρακόσια (400) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Τα παραπάνω ποσά προσαυξάνονται, προκειμένου για κατοικίες που βρίσκονται σε περιοχές με τιμή ζώνης, σύμφωνα με τον αντικειμενικό προσδιορισμό των ακινήτων, από 2.800 ευρώ έως 4.999 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, κατά ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) και για περιοχές με τιμή ζώνης από 5.000 ευρώ και άνω το τετραγωνικό μέτρο, κατά ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%). Όλα τα παραπάνω ποσά προσαυξάνονται, προκειμένου για μονοκατοικίες, κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%).

β) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, που εκτιμάται με βάση τα τετραγωνικά μέτρα μίας ή περισσότερων ιδιοκατοικούμενων ή μισθωμένων δευτερευουσών κατοικιών, καθώς και των βοηθητικών χώρων αυτών, ορίζεται στο ένα δεύτερο (1/2) της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης όπως αυτή ορίζεται στην περίπτωση α'.

γ) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης ορίζεται ως εξής:

αα) για τα αυτοκίνητα μέχρι χίλια διακόσια (1.200) κυβικά εκατοστά σε τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ,

ββ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών προστίθενται εξακόσια (600) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά μέχρι τα δύο χιλιάδες (2.000) κυβικά εκατοστά,

γγ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) κυβικών εκατοστών προστίθενται εννιακόσια (900) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά και μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά και

δδ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά προστίθενται χίλια διακόσια (1.200) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά.

Τα παραπάνω ποσά ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης από κάθε αυτοκίνητο μειώνονται ανάλογα με την παλαιότητά του, η οποία υπολογίζεται από το έτος πρώτης κυκλοφορίας του στην Ελλάδα ή σε χώρα της Ε.Ε./ΕΟΧ, κατά ποσοστό ως εξής:

αα) Τριάντα τοις εκατό (30%) για χρονικό διάστημα πάνω από πέντε (5) και μέχρι δέκα (10) έτη.

ββ) Πενήντα τοις εκατό (50%) για χρονικό διάστημα πάνω από δέκα (10) έτη.

δ) ...

ε) ...

στ) ...

ζ) ...

η) ...

θ) Η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη του φορολογούμενου ορίζεται σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ προκειμένου για τον άγαμο και σε πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση, εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του Ν.4172/2013 ορίζεται ότι: «2. Το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογούμενου και των εξαρτώμενων μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι: α) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις Ένοπλες Δυνάμεις, β) είναι φυλακισμένοι, γ) νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική, δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας, ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές, στ) είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητά τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομιά του πατέρα ή της μητέρας τους και ζ) προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από

την αντικειμενική. Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Η Φορολογική Διοίκηση ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογουμένου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στις πιο πάνω α' και ε' περιπτώσεις, η διαφορά μεταξύ της αντικειμενικής δαπάνης και της πραγματικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής αντικειμενικής δαπάνης του γονέα ή του τέκνου που συμβάλλει στις δαπάνες διαβίωσης του υπόχρεου.

Αν πρόκειται για τους γονείς, η διαφορά αντικειμενικής δαπάνης καταλογίζεται σε εκείνον που έχει το μεγαλύτερο εισόδημα.»

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1076/2015** με θέμα «Οδηγίες για την ορθή εφαρμογή του εναλλακτικού τρόπου υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας εισοδήματος (άρθρα 30-34 Ν.4172/13)», ορίζεται ότι: «2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 31 προβλέπεται ότι το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογουμένου και των εξαρτώμενων μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι: α) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις Ένοπλες Δυνάμεις, β) είναι φυλακισμένοι, γ) νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική, δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας, ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές, στ) είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητά τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομιά του πατέρα ή της μητέρας τους και ζ) προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική.

Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει μαζί με τη δήλωσή του και τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Η Φορολογική Διοίκηση ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογουμένου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στις πιο πάνω α' και ε' περιπτώσεις, η διαφορά μεταξύ της αντικειμενικής δαπάνης και της πραγματικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής αντικειμενικής δαπάνης του γονέα ή του τέκνου που συμβάλλει στις αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης του υπόχρεου.

Προκειμένου για αντικειμενικές δαπάνες των τέκνων, η διαφορά αντικειμενικής δαπάνης καταλογίζεται σε εκείνον τον γονέα που έχει το μεγαλύτερο εισόδημα.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του Ν.4172/2013 ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται:

... β) σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 29, εφόσον ο φορολογούμενος έχει εισόδημα μόνο από επιχειρηματική δραστηριότητα ή εφόσον το μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων του δεν προκύπτει από μισθωτή εργασία και συντάξεις. ...»

Επειδή, στην εξεταζόμενη υπόθεση, δεν συντρέχει καμία εκ των προαναφερόμενων προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του Ν.4172/2013 περί αμφισβήτησης της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης όπως προσδιορίστηκε κατά την εκκαθάριση της φορολογικής δήλωσης, φορολογικού έτους 2021, του προσφεύγοντος.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 78 του Συντάγματος: «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους», ενώ με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.»

Επειδή εκ των ανωτέρω αλλά και σύμφωνα με τις κοινές παραδοχές των κανόνων δικαίου συνάγεται ότι φορολογική ισότητα υφίσταται όταν υπάρχει ίση μεταχείριση όμοιων περιπτώσεων. Η συνεισφορά των πολιτών στα δημόσια βάρη είναι ίση, όταν η επιβολή της φορολογίας γίνεται κατά κατηγορίες προσώπων ή πραγμάτων και η κατάταξη των φορολογουμένων αναλόγως των δυνάμεών τους γίνεται βάσει σταθερών και αντικειμενικών κριτηρίων. Εν προκειμένω, ο ισχύων νόμος περί φορολογίας εισοδήματος εφαρμόστηκε στα πλαίσια των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης.

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση ΣτΕ 2779/1994: «...Η καθιέρωση τεκμηρίων με τα πιο πάνω χαρακτηριστικά (δηλαδή κατά τρόπο γενικό και απρόσωπο και ανταποκρινόμενων στα δεδομένα της κοινής πείρας), και μάλιστα μαχητών, συνάδει με τα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 του Συντάγματος και δεν αντίκειται ούτε στο άρθρο 20 παρ. 1 που κατοχυρώνει το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας, ούτε στο άρθρο 26 αυτού που θεσπίζει τη διάκριση των εξουσιών, γιατί δεν συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση του νομοθέτη στη δικαστική κρίση υποθέσεων που ενδεχομένως θα αχθούν ενώπιον των δικαστηρίων, προεχόντως λόγω του μαχητού χαρακτήρα των τεκμηρίων αυτών. Τέλος, η θέσπιση τέτοιων τεκμηρίων δεν εμποδίζει, και μάλιστα υπερμέτρως, την κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος, γιατί τα τεκμήρια αυτά, με τα χαρακτηριστικά που ήδη αναφέρθηκαν, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εξωθούν σε αλλαγή επαγγέλματος όσους ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο σ' αυτά, αλλά δεν πραγματοποιούν το προβλεπόμενο ελάχιστο τεκμαρτό εισόδημα...», ενώ σύμφωνα και με την απόφαση ΣτΕ 5195/1996 : «...το τεκμήριο αυτό, με τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, δεν αντίκειται στις διατάξεις του Συντάγματος και, ειδικότερα, σ' εκείνες των άρθρων 4 παρ. 5 περί της φορολογικής ισότητας, 78 περί του τρόπου επιβολής της φορολογίας, 20 παρ. 1 περί παροχής εννόμου προστασίας, 26 περί διακρίσεως των εξουσιών και 5 παρ. 1 περί ελευθερίας επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος...»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69 του Ν.4172/2013 ορίζεται ότι: «1. Με βάση τη δήλωση που υποβάλλει ο φορολογούμενος και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας βεβαιώνεται ποσό ίσο με το πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) του φόρου που προκύπτει από επιχειρηματική δραστηριότητα για τον φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους. Αν στη δήλωση περιλαμβάνονται και εισοδήματα για τα οποία ο φόρος παρακρατείται ή καταβάλλεται κατά τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων, ο φόρος που παρακρατήθηκε ή καταβλήθηκε για τα εισοδήματα αυτά εκπίπτει από τον φόρο που πρέπει να βεβαιωθεί κατά το προηγούμενο εδάφιο. Αν το εισόδημα με βάση το οποίο ενεργείται η βεβαίωση του φόρου προσδιορίζεται κατά τρόπο τεκμαρτό, ο φόρος που αναλογεί στο τεκμαρτό αυτό εισόδημα λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του ποσού που πρέπει να βεβαιωθεί κατά το άρθρο αυτό. Όταν αποκτάται για πρώτη φορά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, το προς βεβαίωση ποσό της παραγράφου αυτής περιορίζεται στο μισό.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.3986/2011 ορίζεται ότι: «1. Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β ή Γ κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής: ... γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως. ...»

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη με αριθ. ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134) Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, ορθά εκδόθηκε βάσει των στοιχείων της με αριθ./2022 υποβληθείσας δήλωσης, ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος κρίνονται απορριπτέοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 22.09.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ., και την επικύρωση της με αριθ. ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134)

Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό έτος 2021

Τελικό χρεωστικό: 1.542,13 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με αριθ. ειδοποίησης/28.07.2022 (αριθ. χρημ. καταλ./134) Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στη υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2**

ΣΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.